

NAGY ANTAL RÓBERT

Boldog(talanság)

boldogtalan
aki régi szerelmét kiretusálja
aki ébredés előtt újraálmódja gyermekkorát
aki a múlt levesében kanalazgat
akit zavar hogy a vadászgép az égen elenyészik
akit dühít hogy a pitypangpihe más irányba száll
akit gombostűként tűz fel a percmutató

boldog
aki emlékeit büszkén mutogatja
aki ébredés előtt szép holnapra ébred
aki délben a kihűlt levest elég melegnek érzi
aki műremeknek látja az égen a csíkot
aki nyugdíjasként is pitypangpihéket fújdos
aki jól tudja a lekésett buszok óránként bepöfögnek

Hatot üt

hatot üt az óra
holdfény hull a tóra
csillagok szöknek át
nem ismerve halált
az éj zord rácsain
fény tépte roncsain
a hajnal lótetem
hol nem szánt nem terem
kupec-köd rúg bele
kamránk hogy lesz tele

hazám nyergét tartja
lopott földje partja
a kantár elszakadt
markunkban nem maradt
a határzáron túl
hol a csillag se hull
a ma estig innen
ránk bámul az isten
fegyvert tisztít az éj
téblából az esély